

JANUARI 2024

In Joh. 3:16 staat dat JHWH **de wereld** zo zeer liefhad, dat hij daarom Jezus gegeven heeft, opdat een ieder die in Jezus gelooft voor wat hij volgens het OT en NT is, niet verloren zal gaan, maar eeuwig leven zou hebben. Daarmee wordt dan ook naar mijn mening gezegd dat Jezus niet slechts voor Israël is gekomen en gegeven, maar voor de gehele mensenwereld, maar wel voor Israël in de 1e plaats, denk ik dan. Dat blijkt ook uit Jezus' vele gelijkenissen, waarvan ik er eentje noem, nl. die uit Mat. 13:24-30, uitgelegd door Jezus zelf aan zijn discipelen en apostelen in Mat. 13:36-43. De akker is de wereld, Israël inclusief, naar mijn mening.

De hoop van en voor Israël is ook de hoop voor de mensheid/de wereld aldus Paulus. Hij zegt dat hij vanwege de hoop van Israël gevangen zit in Rome, en niet voor een andere separate hoop voor de overige mensen, Israël uitgezonderd (Hand. 28:20 en context; Rom. 1:16-17).

Zo zal het koninkrijk waar Jezus in Mat. 25:34 over spreekt, ook voor het gelovige deel der mensheid zijn, en niet slechts voor Israël of slechts voor de overige gelovigen uit de wereld met een ander koninkrijk voor Israël. Ook het Nieuwe verbond was en is in de 1e plaats voor de gelovigen in Christus Jezus uit het 2-stammenrijk Israël en het 10-stammenrijk Juda (Jer. 31:31-34 en Ezech. 16:59-63, met daarbij de context natuurlijk ook weer van Ezech. 16 geheel, die over het huis van Israël en Juda gaat, zie ook Ezech. 23 geheel), maar ook voor de overige gelovigen uit de wereld (Gal. 3:26-29; Rom. hoofdstuk 4).

Groetjes,
Elle

Inderdaad, de "waarheden" die men meent te ontwaren in de Schrift, zijn geregeld de optelsom van eigen gedachten.....

Groet,
Elle

Dag RAM,

Ja, Russell geloofde in een andere klassenleer dan Rutherford.

Aardig wat gelovigen, vooral uit de Evangelische hoek, geloven ook in 2 klassen met 2 bestemmingen, de ene klasse, de gemeente, voor de hemel, de andere voor Israël.

Dit terwijl volgens Heb, 3:1-6 het huis van God (Israël) een knecht had, nl. Mozes, en die werd opgevolgd door de Zoon Jezus over het huis van God (ook Israël, maar met daarbij de gelovigen uit de volken), allen met dezelfde basis en dezelfde bestemming, net als wat ook in Efeze hoofdstuk 2 te lezen is in samenhang met hoofdstuk 3.

En die bestemming is volgens Jezus Mat. 25:34, nl. het koninkrijk wat sedert de grondlegging der mensenwereld voor alle ware gelovigen van alle tijden bereid is, ook die

JANUARI 2024

van vóór de wet, zoals ook al blijkt uit Heb. hoofdstuk 11, het hoofdstuk met de geloofsgetuigen vanaf Abel.

Groet,
Elle

Dag RAM,

Volgens Rom. 4 zijn alle gelovigen, of het nou uit de besnedenen (uit Israël dus) of uit de onbesnedenen (de overige volken) is, kinderen van Abraham en daarmee het ware zaad van Abraham en erfgenamen van de beloften aan Abraham (Gal. 3:26-29; Efeze 2:11-22). Dus geen hemelvaart voor wie dan ook behalve natuurlijk Jezus die op dit moment in de hemel als koning-hogepriester regeert te midden van zijn vijanden (Ps. 110). Wij verwachten niet naar de hemel te gaan, maar we verwachten de nieuwe hemel en de nieuwe aarde die door de herschepping ontstaat (Mat. 19:28), tevens het land en de stad die Abraham verwachtte uit de hemel, anders gezegd door de hemel, door God, gegeven en waargemaakt, beiden van een hemels karakter, vandaar ook dat er wordt gesproken over het "hemelse Jeruzalem", de stad met fundamenten waarvan God de ontwerper en de bouwmeester is (Heb. 11:8-16).

Die stad is er in wezen al in de gedachten van God (Op. 3:12-13), want de inwoners ervan zijn de gelovigen, maar er is ook een beschrijving in Op. 21-22 wat wijst op de nieuwe schepping, nl. iets wat nog ongezien is in letterlijke zin, maar in geestelijke zin aanwezig, dit gezien de rivier en der bomen des levens en de koningen die mensen binnenbrengen in die stad, terwijl het gespuis buiten staat (Op. 21:8, 22-27) en God is samen met Jezus al in ons midden omdat ze door de werking van de geest al bij ons wonen (Joh. 14:23).

Het huis van de Vader waar God door geest woont, is het lichaam van de gelovige en is tevens de christelijke met de geest gezalfde gemeente. De Hebreeën-schrijver noemt de christelijke gemeente het huis van God (Heb. 3:1-6) waar duidelijk gezegd wordt dat het huis van God waarover Mozes de knecht was, nu onder het beheer van de Zoon gekomen is. En Petrus noemt de gelovigen een tempel en levende stenen van de tempel (de tempel is ook het huis van God), en een heilige natie met een koninklijk priesterschap van alle gelovigen (1 Pet. 2:4-10).

En in 1 Tim. 3:14-16 staat ook dat het huis van God de gemeente van de levende God is, waarvan Jezus Christus de Zoon is volgens de apostel Petrus in de belijdenis van Petrus (Mat. 16:13-20).

Groet,
Elle

De vraag komt bij mij op, dat als het zo is dat Jeruzalem door alle eeuwen heen de stad van de grote koning is gebleven tot en met in het hier en nu, waarom Jezus dan de verwoesting van stad en tempel aankondigde.

JANUARI 2024

Jezus profeteerde **betreffende het Jeruzalem van zijn tijd** een grote verdrukking zoals er nog nooit was geweest **en die er ook nooit meer zou komen**, en dat zegt hij in Mat. 24:21-22, ook beschreven in Markus 13:18-29 en in Lukas 21:29-34. Dat zou een verdrukking zijn ten gevolge van hun afvalligheid en dat werden de dagen der vergelding genoemd waarin alles wat in het O.T. geschreven was als waarschuwing aan het volk Israël, in vervulling zou gaan.

Let wel nogmaals, *deze verdrukking zou nooit opnieuw gebeuren, dus geen tweede vervulling zoals er door bepaalde uitleggers wordt uitgelegd. Jeruzalem en haar tempel zou aan zichzelf worden overgelaten en niet lager in Gods gunst staan (Mat. 23:29-38; Lukas 11:47-51; 13:34-35).*

Slechts wanneer zij hem alsnog zouden aannemen door te zeggen: "Gezegend is Hij die komt in de naam des Heren", konden zij behouden worden. Want door deze erkenning waarmee zij hem impliciet en expliciet te kennen konden geven dat zij geloofden dat hij de door God gegeven profeet, Messias en Heer was, zouden zij gelegenheid krijgen om te vluchten tijdens de verkorting der dagen voor de uitverkorenen, degenen dus die hem hadden aangenomen voordat Jeruzalem omsingeld en belegerd en verwoest zou worden.

Bovendien, om het nog duidelijker te maken, redeneert Paulus in Gal. 4:21-5:1 over 2 Jeruzalems:

1) de moederstad Jeruzalem van de 1e eeuw van wie in slavernij aan de Wet wilde blijven, gesymboliseerd door Hagar de slavin, en

2) het Jeruzalem wat boven of verheven was geworden doordat het de vrije vrouw Sara afbeeldde. Daarmee werd en wordt de vrijheid van de kinderen Gods aangeduid via het Abrahamitisch verbond wat gesloten werd toen Abraham nog niet besneden was maar besneden moest worden, terwijl er sinds de dood en opstanding van Jezus de besnijdenis aan het vlees niet meer nodig is om in het Abrahamitisch verbond te kunnen worden opgenomen, maar de besnijdenis van het hart door geest (Gal. 6:15-16; Kol. 2:11-15).

Daarnaast is er in het Abrahamitisch verbond ook het nieuwe verbond aanwezig, wat gelovigen vergeving van zonden verschaft en hen tot Gods volk maakt.

Wat de vervangingstheologie betreft, het is voor mij duidelijk dat als in Heb. 3:1-6 tegen de Hebreëen over "het huis wat God gebouwd heeft" wordt gesproken, daarover staat dat dit huis met als knecht Mozes, is overgegaan op Jezus als de Zoon. Dat wordt met andere woorden ook in Gal. heel hoofdstuk 3 t/m 4:7 besproken, nl. dat de Wet was tot op de tijd dat het geloof VAN Jezus kwam (3:22 en context). Het is veel meer een overdracht van autoriteit van Mozes aan Jezus over het huis van God dan een vervanging van het huis van God. Er zijn en worden slechts mensen uit de volken bijgevoegd.

De gemeente van Christus of het huis van Christus (Markus 13:33-37) is hetzelfde als de gemeente van God of het huis van God in het OT, maar dan meer uitgebreid en onder een andere middelaar geplaatst.

Daar konden meer dan alleen slechts de Israëlieten of Hebreëen lid van zijn en worden. Jezus zond zijn apostelen en degenen die na hen en hem kwamen, ook naar de heidenen die tot geloof kwamen in Jezus en in zijn geloof. Dit hele proces wordt dan ook in Efeze 2:11-22 beschreven. De beloften aan Abraham zouden door zijn zoon als zaad van

JANUARI 2024

Abraham in vervulling gaan terwijl mensen uit alle volken daardoor door geloof gezegend konden worden.

Rom. 15:7-13 spreekt ook daarover:

7 Daarom, aanvaardt elkander, zoals ook Christus ons aanvaard heeft tot heerlijkheid Gods.

8 Ik bedoel namelijk, dat Christus ter wille van de waarachtigheid Gods een dienaar van besnedenen geweest is, om de beloften, aan de vaders gedaan, te bevestigen, 9 en dat de heidenen God ter wille van zijn ontferming gaan verheerlijken, gelijk geschreven staat:

Daarom zal ik U loven onder de heidenen en uw naam met snarenspeel prijzen.

10 En verder zegt Hij: Verheugt u, heidenen, met zijn volk.

11 En verder: Looft, al gij heidenen, de Here, en laten alle volken Hem prijzen

12 En verder zegt Jesaja: Komen zal de wortel van Isai, en Hij, die opstaat, om over de heidenen te regeren; op Hem zullen de heidenen hopen.

13 De God nu der hope vervulle u met louter vreugde en vrede in uw geloof, om overvloedig te zijn in de hoop, door de kracht des Heiligen Geestes.

Groet,
Elle

Dag Pucka,

Persoonlijk denk ik dat er in de Bijbel genoeg staat om over te mediteren. Het OT was een verzameling boeken over de schepping en wat er daarna zoal gebeurde totdat Jezus kwam.

Het NT is min of meer een boek wat het OT uitlegt en ook de hoop op een machtige toekomst verschaft.

Of zou jij liever een bijbel in 20 delen hebben (elke eeuw een boek erbij) waarin steeds met andere woorden hetzelfde staat geschreven?

Trouwens, van de kerkgeschiedenis van de afgelopen 2000 jaar zijn er genoeg boeken geschreven over het geloof, waarin ondermeer zoals gezegd de geschiedenissen der christelijke gemeente in al haar omzwervingen gewag wordt gemaakt, net als in het OT over de omzwervingen van Israël met de daarbij vermelde toestanden en belevenissen.

Het OT was hoofdzakelijk een boek voor het volk Israël als natie, met wetten die van toepassing waren voor die tijd tot aan de komst van Jezus.

De christelijke gemeente is niet een natie met grenzen zoals Israël die had, maar leeft in de mensenwereld wereldwijd. Het christendom lijkt in sommige dingen op het oude Israël, maar heeft veel zaken op een geestelijk vlak, hopelijk in geest en in waarheid.

Zowel Israël als het erbij gevoegde deel uit de volken, heeft nu al een hele kluit aan de volledige huidige bijbel, laat staan als de inspiratie was doorgegaan en er aan het

JANUARI 2024

bijbelschrijven geen eind was gekomen.....

Groetjes,
Elle

Naar mijn mening staan er in de bijbel adviezen om iets niet te doen zowel als iets wel te doen met daarbij ook de gevolgen van deze adviezen 😊.

Groet,
Elle

Dag Pucka,

Jezus zegt dat de uitspraken van God waarheid zijn. Jezus heeft slechts datgene uitgesproken wat zijn Vader hem had gezegd te vertellen. Jezus was geregeld, zelfs in de nacht, in gesprek met zijn Vader en werd door de kracht van de geest van de Vader in staat gesteld om wonderen, tekenen en uitspraken te doen.

Deze uitspraken zijn, naast de inhoud van het OT, in de bijbel opgetekend door de bijbelschrijvers die werden aangedreven door Gods geest. En de schrijvers van het NT gebruikten geregeld het OT om dingen te verklaren in hun schrijfsels.

Het ligt er slechts aan of wij zelf openstaan voor de werking van Gods geest, of dat wij deze afwijzen.....

Groetjes,
Elle

Dag Pucka,

Toen de apostelen en andere gelovigen de vervulling van de belofte van het ontvangen van Gods geest ontvingen op de pinksterdag en daarna, konden zij bidden zoals nog nooit te voren, niet meer de rituele gebeden, maar vanuit het besneden hart.

Het modelgebed geeft aan dat God en zijn wil op de 1e plaats staat bij Jezus, waarna hij dan pas de menselijke behoeften vermeldt en vraagt om deze voor het leven noodzakelijke zaken te geven.

We weten dat met de opstanding en de verheerlijking van Jezus als koning-hogepriester de vraag van het koninkrijk is vervuld. Vandaar ook dat Jezus zegt dat het koninkrijk dan ook gepredikt zal worden tot een getuigenis aan alle volken, waarna het einde van de onvolmaaktheid haar intrede doet en de rechtvaardigen voor eeuwig leven op aarde leven na de scheiding (Mat. 24:14 en 25:34, 31-46). Eerst werd er door Johannes de

JANUARI 2024

Doper en Jezus nog gepredikt dat het koninkrijk nabij gekomen was, maar vanaf Jezus' doop, dood en hemelvaart en troonsbestijging (Dan. 7:13-14) is de koninklijke heerschappij van Jezus aanwezig op de aarde, te zien in hen die zich richten naar de geboden van God door hun zoeken van het koningschap van God en Jezus in hun leven en niet hun eigen wil.

Twijfel is ook bij een christen niet vreemd, inderdaad, want dat leest men vooral in persoonlijke verhalen en uitingen van gelovigen. Het Bijbelse geloven is geloofsvertrouwen hebben. Het is niet iets wat men niet zeker weet, terwijl geloven in wereldse zin wel zo wordt uitgelegd, nl. geloven is iets niet zeker weten.

In het algemeen gesproken is **twijfelen aan het bestaan van God** *wat anders dan twijfelen aan de uitleg* van bepaalde zaken die in de bijbel staan. Men kan aan de uitleg twijfelen van gelovigen die iets uitleggen van wat in de bijbel gezegd wordt. Ik twijfel ook geregeld aan de uitleg van gelovigen, net als dat andere gelovigen twijfelen of ik wel of niet goed de bijbel versta. Dat zal denk ik wel blijven totdat Jezus komt en ons volledig en volmaakt laat kennen. Maar twijfelen aan de bijbel met alles of gedeelten daaruit wat daarin geschreven is, is wat anders. Er zijn genoeg mensen, ook gelovigen, die wat ze niet zint, het liefst uit de bijbel zouden knippen.....

Het eenvoudige gebed van een gelovige rechtvaardige is krachtig. Blijf daar maar mee doorgaan. We hebben niet allen dezelfde natuurlijke en geestelijke gaven om in alles gelijk te zijn aan elkaar, toch? En God/Jezus nemen ons zoals we zijn en gaan daarna met ons aan het werk om ons bij te schaven door de werking van Gods geest voor zover wij daar voor openstaan, anders gezegd ons hart daarvoor openen.

Groetjes,
Elle

Het land en de stad die Abraham en zijn geloofskinderen (Rom. 4) verwachten (het is er nog niet in letterlijke zin), is van hemelse oorsprong zoals de Hebrreeën-schrijver zegt in Heb. 11:8-16, en bestaat uit de hernieuwde nieuwe schepping (Mat. 19:28; Rom. 8:18-24; 2 Pet. 3:13 en context; Openbaring 21:1-8).

Het wordt niet te vuur en te zwaard bevochten door gelovigen, maar door herschepping gegeven uit Gods milde hand op grond van het geloof van en in Christus (o.a. Mat. 25:34 en context).

Groet,
Elle

Ik denk dat jij niet volledig begrijpt wat ik schrijf en aanhaal.

Het NT vergeestelijkt heel veel (dus niet alles) van wat in het OT wordt geprofeteerd.

Jij bent veelal op het letterlijke gebiologeerd, ik op beide met daarbij hetgeen wat b.v.

JANUARI 2024

Paulus en Petrus, naast ook Johannes bespreken, verklaren en in hun brieven uitwerken.

Als je alles letterlijk wilt nemen dan moet je Ezechiël 40-48 ook letterlijk nemen, met Israël verdeeld in 12 stukken land, een nieuwe tempel met een priesterschap en dieroffers, enz.

Groet,
Elle

Als Ezech. 40-48 een letterlijke vervulling krijgt, onder welk verbond zou dat dan plaats moeten vinden?

Wat betreft de door jou gedachte rituelen, dan zouden Jezus woorden tegen de vrouw bij de put in Joh. 4 dus slechts tijdelijk zijn en dat het in geest en waarheid aanbidden van God slechts tijdelijk is, om daarna weer terug te gaan naar een letterlijke tempel uit Ezech. 40-48.....

Een a-millennialist ben ik niet, want die beweren o.a. dat de 1000 jaren van Op. 20:4-6 de tijd is tussen de 1e en de 2e komst is.....

Groet,
Elle

Ik lees in heel het NT en in het bijzonder in de Hebreeën-brief, dat het offer van Jezus voor altijd is gegeven, want het bloed van bokken enz. wat slechts tijdelijk was, kon geen zonden wegwissen. Het offer door Jezus gebracht heeft de volmaaktheid en eeuwig leven aan het licht gebracht.....

Het aanbidden van God is inderdaad blijvend, maar het Levitisch of Aaronisch priesterschap is afgeschaft. Daar is het koninklijk priesterschap naar de orde van Melchisedek voor in de plaats gekomen, wat een koninklijk priesterschap is voor altijd en eeuwig, zonder dat er ooit nog dierenoffers of een volmaakt mens geofferd moet worden ten behoeve van mensen. In 1 Pet. 2:4-10 gaat het over geestelijke offers in een geestelijke tempel voor het moment en voor altijd en dat niet in de hemel, maar op aarde (Op. 5:9-10; 22:1-5).....

Groet,
Elle

Dat zou kunnen. Ik geloof dat we, als het doel van de oordeelsdag is volvoerd, zullen ontvangen wat Adam werd afgenomen, het koningschap of de heerschappij over de schepping op aarde. En verder wil ik nog niks invullen . . .

JANUARI 2024

Jij kunt wel vinden dat de vergelijkingen die ik steeds (dus altijd!?) trek, mank gaan, maar ik vind dat niet 😊. De Ernstige Bijbelstudenten hadden en hebben veel nog van Russell die het weer had van evangelische randgroepen in zijn tijd..... En daarvan is ook nog wat bij de JG.....

De JG hebben drie onzichtbare komsten van Christus (onzichtbare tegenwoordigheid genoemd), 1914, 1918 (opname van de gemeente, de onzichtbare 1e opstanding) en Armageddon (de komst voor de wereld).

En evangelische groepen hebben twee komsten, eerst een onzichtbare komst (de opname van de gemeente). En dan hebben de evangelischen de zichtbare wederkomst voor de wereld, dus twee komsten.

Dus wat dit betreft en wat de 1000 jaar betreft en de situatie daarin, 2e kans of 1e kans zonder dat satan hen kan misleiden b.v., hebben ze wel enige meters aan overeenkomsten.

Jij kan aan mij uitleggen zoveel als je wilt, en dat doe je ook met overtuiging, en ik aan jou zoveel als ik wil, ook met overtuiging. En dan blijkt dat we in veel zaken anders denken. Dat wil echter nog niet zeggen dat jij in alle zaken alleen gelijk hebt en ik geregeld ongelijk. De juiste uitleg moet nog komen. En op dat moment wordt het naar mijn mening openbaar wie er gedeeltelijk naast zitten en gedeeltelijk het wel goed hebben begrepen.

Die link is mij reeds lang bekend, ook eentje die z'n eigen gedachten heeft en daarbij soms zowel de spijker op z'n kop kan slaan, maar ook soms de plank mis kan slaan en daarom het onderzoek opnieuw moet doen, net als jij en ik in bepaalde zaken.

Dus: ieder z'n gedachten naar de mate van kennis, wijsheid en onderscheidingsvermogen 🤔🤔.

Groet,
Elle

Dag allemaal,

Een mooi lied wat mij altijd tot tranen brengt en tot nadenken stemt

Zo lief had God de Vader ons

(Live) | Tenira Sturm & Mark Brandwijk

<https://youtu.be/XQb9iwjNUZA>

JANUARI 2024

Het ligt er maar net aan wat men verstaat onder "BdG". Voor mij is het geen kluif, maar interessant, daar "iedereen" zo zijn uitleg heeft en geeft, terwijl men vaak de kenmerken die in deze 4 hoofdstukken staan, opzij schuift of over het hoofd ziet bij hun uitleg ervan en de uitleg van heel de Openbaring-prophetie.

Prophetie heeft lang niet altijd de betekenis van "iets zeggen wat er in de toekomst zal gebeuren". Het kan ook een verslag in tekentaal zijn over een geschiedenis die al gebeurd is, maar niet zo wordt opgevat.

Een paar week geleden op een Bijbelstudie over de Openbaring, vertelde een broeder dat hij in de Openbaring de geschiedenis en het uiteindelijke lot en toekomst van twee steden beschrijft.

Daar was ik tijden geleden ook al achter gekomen. Zo zie ik in de Openbaring de twee steden uit de bijbel die voor God en Jezus het belangrijkste zijn, nl. het oude Jeruzalem en het nieuwe Jeruzalem en wat zij waren en worden/zijn.

Groet,
Elle

Dag meelezers,

Ik leen niets van het preterisme, noch ben ik er een voorstander van. Door mijn nu al 40 jaar durende studie van de bijbel NA mijn JG tijd, kwam ik tot mijn verbazing echter zaken tegen die men onder het partial preterisme kan plaatsen zoals ik ontdekte. Dat is alles 😊.

Ik geloof dus dat de Openbaring na het ontvangen door Johannes spoedig in vervulling begon te gaan en dat deze vervulling tenslotte haar einde vind in de wederkomst van Jezus op de laatste dag en het oordeel waarbij er twee groepen mensen ontstaan, de ene groep die het eeuwige leven ontvangt, en de andere groep de eeuwige dood..... en dus is nog niet alles vervuld.....

Ik ben geen full-preterist wat betekent dat alles wat geschreven staat al is vervuld. Ik neig naar een partial preterist (en dat heb ik al tig keer hier op het DB gezegd in de tijd van Lambert), wat betekent dat er, naast dingen die nog gebeuren moeten, er ook dingen zijn die bezig zijn om in vervulling te gaan EN ook dat er dingen zijn die al vervuld zijn.

God en Jezus zitten geen duimen te draaien in de hemel, maar zijn aan het werk om een goede toekomst voor ons te scheppen d.m.v. een herschepping (Rom. 8:18-24 en

JANUARI 2024

context).

Dat NERO de anti-christ zou zijn, komt niet uit mijn koker..... NERO is naar mijn mening precies zoals hij wordt beschreven een keizer en daarmee een vertegenwoordiger van het 4e beest, het Romeinse rijk, een beestmens wiens naam de getalswaarde heeft van 666 of 616, al naar gelang van het manuscript wat men wil gebruiken..... (Op. 13:18 en context).

Er zijn religieuze anti-christen met een dwaalleer dat Jezus NIET de Christus zou zijn, net als de pseudo-christussen waar Jezus het over had die zichzelf voor de Christus zouden uitgeven, en er zijn wereldse mensen en heersers die tegen Christus zijn. Dus een heel spectrum van mogelijkheden om er een draai aan te geven.....

Groet,
Elle

Je schrijft:

Elle je beweerde ergens anders dat ik tweeklassen leer en dat het op het WTG lijkt. Misschien wanneer we elkaar niet begrijpen, dat het dan daar op neerkomt.

Mijn reactie:

Als ik het goed begrepen heb dan zeg je: "De ene groep gaat tijdelijk naar de hemel d.m.v. de opname zodat deze groep niet de grote verdrukking hoeft mee te maken, en de andere groep (het nog ongelovige niet in Jezus gelovende Israël) blijft op aarde om de grote verdrukking te ondergaan. En dan komt er een niet te tellen grote schare UIT deze grote verdrukking en is gelovende in Jezus geworden doordat ze zwaar zijn verdrukt".

Begrijp ik het goed dat jij dat gelooft?

=====
=====

Je schrijft:

Maar het symbolisch / onzichtbaar opvatten van werken van God is eerlijk gezegd ook JG-achtig. Maar niet alleen JG doen dat.

Je schreef namelijk: "God en Jezus zitten geen duimen te draaien in de hemel, maar zijn aan het werk om een goede toekomst voor ons te scheppen d.m.v. een herschepping (Rom. 8:18-24 en context)."

De herschepping is helemaal niet bezig. Als GOd schept, kan hij in 6 letterlijke dagen alles scheppen. Dat iets 2000 jaar kost om 'te scheppen' is dat wat je bedoelt? Daar ga ik niet in mee.

De romeinen 8 context zegt: "De schepping zal worden bevrijd" dat is dus niet alleen onze lichamen maar alles. En als dat gebeurt is het een fractie van een seconde. Geen noodzaak voor cryo-slaap zeg maar, zoals in SF.

Mijn reactie:

Ik geloof dat God met de mens bezig was vóór de komst van Christus, en ook na de

JANUARI 2024

komst van Christus, en dat in allerlei facetten. Dus ik geloof ook dat God en Jezus wel degelijk zijn om mensen te bevrijden uit de macht der duisternis en ze onder te brengen in het koninkrijk van de Zoon van Gods liefde, en dat in het "hier en nu" (Kol. 1:13-14). Het koninklijk priesterschap is daar mee bezig en wordt geholpen door de werking van Gods geest (1 Pet. 2:4-10).

Dit geloof ik ook mede doordat Joh. 16:5-11 spreekt over de werking van de heilige geest die de wereld zal overtuigen van zonde, gerechtigheid en oordeel. Daardoor gaat er m.i. tussen Jezus' 1e en 2e komst een oordeel over de wereld, waarbij men kan kiezen of men vóór of tegen God en Jezus is. Is men vóór Jezus dan wordt men onder het koninkrijk van de Zoon van Gods liefde ondergebracht (nogmaals Kol. 1:13-14). Is men tegen Jezus en neemt hem niet aan, dan blijft men in de duisternis en onder de invloed van satan.

De wedergeboorte vindt plaats door de werking van Gods geest en men ontvangt het zoonschap van God waardoor men in Christus een nieuwe schepping wordt. Dat is het voorstadium van Rom. 8 context. Pas wanneer er de "openbaring van de zonen Gods" plaats vindt wordt duidelijk wie werkelijk kinderen van God zijn, dus of jij en ik daartoe behoren ja of nee. En dat is m.i. bij de wederkomst ten oordeel waarbij de opstanding der doden plaats vind en de engelen het goede zaad (de zonen van het koninkrijk) en het onkruid (de zonen van de duivel) zoals in Mat. 13:36-43 wordt beschreven, naast ook in 1 Thess. 4:13-18 en andere teksten, b.v. 1 Kor. 15:20-28 en 42-58.

En wat het werken van God betreft, Jezus spreekt daar zelf over in Joh. 5:17, en ook Jezus, in het brengen van de schapen in de schaapskooi naast dat ook wij ook met God meewerken en ook Gods bouwwerk zijn (1 Kor. 3:9).

Dus de tijd tussen de 1e komst en de 2e komst was en is een tijd waarin door God en Jezus gewerkt wordt aan mensen die in principe een nieuwe schepping zijn en die ook letterlijk in een herschapen schepping op aarde komen te wonen.

=====

Je schrijft:

Dat NERO ac zou zijn is al een oud denkbild, maar je en vele christenen deden/doen aan gelegenheids-interpretatie. Wat Nero deed, was -tot aan Constantijn- een normale gang van zaken, vele Christenen werden ter dood veroordeeld om hun geloof. Daarnaast heeft Nero nooit in de tempel van God gezeten om te zeggen: "Ik ben God". Dus dat kan gewoon niet correct zijn.

Elke koning tot min of meer 20e eeuw ze uitstierven, beweerde God te zijn.

=====

Mijn reactie:

Nero heeft m.i. niets met de Bijbelse anti-christ te maken. Maar veel evangelische groepen hebben het erover dat het beestmens met het getal 666 uit Op. 13:18 (en daar bedoelen zij NIET nero mee) de anti-christ zou zijn. En dan nemen ze daar nog wat teksten bij uit Daniël en uit 2 Thess. 2 over de mens der zonde en de mens der wetteloosheid. Dat wordt in een pannetje gestopt en flink door elkaar geroerd, en zie: de anti-christ..... is gevonden door bepaalde leraren die gelovigen het hoofd op hol brengen.....

Ik schreef in mijn vorige bericht: Dat NERO de anti-christ zou zijn, komt niet uit mijn koker..... NERO is naar mijn mening precies zoals hij wordt beschreven een keizer en daarmee een vertegenwoordiger van het 4e beest, het Romeinse rijk, een beestmens

JANUARI 2024

wiens naam de getalswaarde heeft van 666 of 616, al naar gelang van het manuscript wat men wil gebruiken..... (Op. 13:18 en context).

Er zijn religieuze anti-christen met een dwaalleer dat Jezus NIET de Christus zou zijn, net als de pseudo-christussen waar Jezus het over had die zichzelf voor de Christus zouden uitgeven, en er zijn wereldse mensen en heersers die tegen Christus zijn. Dus een heel spectrum van mogelijkheden om er een draai aan te geven.....

Maar inderdaad, misschien begrijpen wij elkaar niet, of slechts te dele, ook in onze reacties naar elkaar 😞.

Groet,
Elle

De bijbel gaat, globaal gezien, naar mijn mening eigenlijk min of meer slechts over de wederwaardigheden in voor- en tegenspoed, naast de eigengereidheid van de inwoners van twee steden en de verbonden en wat daaruit is voortgekomen en nog voortkomt, met daarbij de gevolgen van het aanvaarden of weigeren van Gods leiding en voorzieningen.

Groet,
Elle

Als we de wereldtoestanden bekijken en overdenken, dan is het naar mijn mening menselijkerwijs zo goed als onmogelijk om in eigen kracht een einde te maken aan alle ongerechtigheid. Het kan zo niet verder gaan.....

Wat de Openbaring betreft, de Openbaring aan Johannes heeft 404 verzen. En daarvan verwijzen 278 verzen naar het Oude Testament. Zodoende is het min of meer mogelijk om de Openbaring te begrijpen.

Er is dus kennis van het OT nodig om het NT te kunnen begrijpen. Dus is er nieuwsgierigheid, inspanning, de werking van Gods geest en de wil om iets proberen te begrijpen, nodig, anders gezegd onze hartestoestand.

Het is de vraag of we het nodig vinden om ons in te spannen..... 😞😁.

Groet,
Elle

JANUARI 2024

Er zijn uitleggers die zeggen dat het oude Jeruzalem als BdG wordt geportretteerd in de Openbaring.

Net als dat het oude Jeruzalem in Op. 11 overdrachtelijk Sodom en Egypte wordt genoemd, aanhalingen uit Ezechiël, zo wordt in Ezechiël ook Babel genoemd waarmee Jeruzalem hoereerde en dus vergeleken wordt (zie Ezech. 16 en 23 helemaal).

In Ezech. 16:59-62 wordt overigens ook het nieuwe verbond aangehaald, en dat dit verbond zou worden gesloten met degenen die zich schamen, dus berouw hebben, hetgeen in heel het OT te maken heeft met het herkennen en erkennen van de vervullingen van de beloften over het komen van degene die door Jozef en Maria Jezus moest worden genoemd.

Zoals duidelijk in het OT staat, worden de beloften slechts vervuld aan degenen die berouw tonen en zich bekeren, dus anders gezegd, de beloften zijn voorwaardelijk, en slechts bij berouw en omkering en het aanvaarden van de in het OT voorzegde profetische Jezus en wat hij is en doet, worden de beloften vervuld op Gods tijd.

Groet,
Elle

Ieder heeft z'n eigen visie op BdG. Volgens mij is het goed de kenmerken van BdG te bestuderen om daardoor BdG te identificeren.

"Moeder der hoeren" zou 'de grootste of ergste aller hoeren' kunnen betekenen. Zo wordt ook Jeruzalem in Ezech. 16 en 23 betiteld.

Maar het wordt tevens als een hoerende vrouw gekenmerkt die denkt koningin te zijn (Op. 17:18 vergeleken met Ezech. 16:13) en gekenmerkt als een stad die bloed aan haar handen heeft (Mat. 23:29-38) en een rechtsgeding heeft/had met de **heiligen, de apostelen en de profeten** (Op. 18:20, 24; 16:5-6).

Ik probeer de kenmerken zoals ze in Openbaring staan, te duiden. En dan kom ik eerder uit op het oude verworpen Jeruzalem dan op wat jij denkt wat BdG is. Dit ook gezien van wat er in Ezech. 16 en 23 staat en in Mat. 23:29-38 met elkaar vergeleken.

Openbaring is o.a. een opsomming van visioenen en zaken in tekentaal. En dan zijn er genoeg leraren die daar mee op de loop gaan, met als gevolg een wirwar van volgelingen met ieder een eigen waarheid.....

Zo te zien komen we niet tot een zelfde betekenis. Het zij zo....

JANUARI 2024

Groet,
Elle

Ik geloof niet in de vervangings theologie. En ook geloof ik niet in een uitstel of afstel van het koninkrijk. Het overblijfsel van Israël heeft het wel ontvangen, echter samen met gelovigen uit de volken (Op. 1:5b en 6; 5:9-10; koninklijk priesterschap met een tempel 1 Pet. 2:4-10). Over het oude en het nieuwe Jeruzalem, zie Gal. 4:21-5:1. De kinderen van de slavin Hagar die willen blijven in slavernij aan het oude verbond, zullen niet erven met de kinderen van de vrije vrouw zo wordt het daar gezegd in Gal. 4:30-31.

In Efeze 2:11-22 en Mat. 8:10-12 en context wordt geen vervangings theologie besproken of geleerd, en in Heb. 3:1-6 ook niet. Wel kwam het huis van God waarin/waarover Mozes als knecht diende, onder autoriteit van de Zoon, een verandering ten goede dus. Als je de Schriftgedeelten gelezen hebt die ik plaats dan kan je gewoon zien dat ik niet in een vervangingstheologie geloof, maar dat gelovigen uit de volken bij de messias-belijvende Israëlieten (een rest of overblijfsel, zie Rom. 9-11) zijn en worden geplaatst en onder het gezag van de Zoon zijn geplaatst die de koning van Israël is. Dat mensen uit de heidenen er bij werden gevoegd was een geheim (Efeze 3:1-13), dus **geen aparte plaats voor Israël** en een andere voor de gelovigen uit de volken. Sinds kort na mijn vertrek bij de JG kwam ik daar al achter, 40 jaar geleden al.....

Ik geloof dat Jezus vanaf zijn opstanding en verheerlijking als koning-hogepriester regeert in de hemel en dat op aarde in de tijd tussen de 1e en 2e komst het goede zaad wordt gezaaid in de wereld, dus ook in Israël (Mat. 13:36-43), dat dit koninkrijk hier op aarde zal worden verwezenlijkt evenals het ook in de hemel is, en wel in de zaadbelofte en in de landbelofte.

Het goede zaad en het onkruid moeten echter eerst geoogst worden. En dat gebeurt naar mijn mening vanaf de wederkomst van Jezus samen met de gelovigen zoals Paulus zegt o.a. in Mat. 19:28; Lukas 21:28-30; 1 Kor. 6:2-3 en Op. 2:26-27 en 3:21. Ik geloof dat Jes. 9:5-6 en Ps. 2 over het koningschap van Jezus gaan en dat dit hier op aarde zal worden verwezenlijkt zoals het ook in de hemel is.

Ieder mens die ooit geleefd heeft, wordt geoordeeld, en op grond daarvan wordt duidelijk of hij ook in het boek van het leven staat van de grondlegging der wereld af. Het levensbericht is opgetekend.

Je schreef:

De openbaring van Jezus Christus, die God hem heeft gegeven, om aan zijn bedienden te tonen wat gegeven is om spoedig te gebeuren.

Dit "spoedig" moet volgens mij gezien worden vanuit de tijd dat deze openbaring gegeven werd aan Johannes op Patmos, en niet "spoedig" gezien vanuit onze tijd. Vanuit onze tijd gezien is onzin wat mij betreft.

Groet,
Elle

JANUARI 2024

Citaat: "Ok, ik vat jouw theologie nog steeds niet helemaal dan. Het lijkt erg op vervanging. Maar jij zegt het".

Toen Jezus kwam is er geen vervanging gekomen, maar een verandering. Er is meer bijgekomen, waardoor en waarom er een verandering kwam. Er kwam een nieuw verbond, een nieuwe koning en die was tevens hogepriester, een nieuwe stad (in Ezech. 48:35, niet meer Jeruzalem genoemd, maar 'Jehwah Sjammah' dus 'Jahweh is daar' (meer een omschrijving dan een naam, net als dat ook de naam Jeruzalem een betekenis had).

Dan nog een nieuw priesterschap, en een nieuwe manier om toe te treden tot het volk van God, nl. door wedergeboorte, dus het uit water en geest geboren worden, het 'van boven geboren worden' door dat de geest van God werd gegeven zodat men daardoor een zoon van God zou worden en niet meer door besnijdenis van de voorhuid van het vlees om daardoor 'kinderen van het verbond met Abraham' te worden, maar door een besnijdenis die niet door mensenhanden werd gedaan.

Nicodemus begreep er niks van, en hij is niet de enige geweest. Dit terwijl hij toch een leraar van Israël was en moest weten over een wedergeboorte, zegt Jezus. En in geest en in waarheid aanbidden i.p.v. in Jeruzalem met de tempelrituelen en offers, door onvolmaakte mensen gebracht, maar een tempel van de geest, nl. lichamen waarin de geest woning zou maken en heeft gemaakt, en geestelijke offers, b.v. de vrucht der lippen.

Jezus zegt zelf dat de tempel aan de joden zelf zou worden gelaten omdat ze hem slechts ten dele hem aannamen, de reden ook, maar ook de noodzaak dat er tot de overige volken gepredikt moest worden, de volken waar naar het 10 stammenrijk werd weggevoerd, om afstammelingen van deze stammen en de volken ook het evangelie van het koninkrijk te verkondigen naast het nieuwe verbond en hetgeen ik al boven schreef.

=====
=====

Citaat: Dan even jouw citaat "Dat mensen uit de heidenen er bij werden gevoegd was een geheim (Efeze 3:1-13), dus geen aparte plaats voor Israël en een andere voor de gelovigen uit de volken. Sinds kort na mijn vertrek bij de JG kwam ik daar al achter, 40 jaar geleden al..... "

Begrijpen wij elkaar hier? Ik geloof dat ook maarrrr, stel dat Israel, Jezus had geaccepteerd als koning dan had Israel toen het koninkrijk beërfd.

Nu sindsdien, worden heidenen geaccepteerd, en we worden samen met de joodse gelovigen inwoners van het beloofde land. We worden geadopteerd in het koninkrijk. Dit is de genadeboodschap, dus zonder -werken- erbij mogen horen, terwijl de Joden hun oorspronkelijke missie -ook- nog hebben. Daarom zei Paulus ook: "Blijf waarin je bent geboren" (wat betreft Jood zijn of niet).

Het is niet zo dat iedereen die in het duizendjarige rijk woont, 'gelovig en heilig' is.

We hebben het over de mensen die zich nog moeten bewijzen totdat zij ook sterven. De dood is 'niet meer' na het duizendjarige rijk.

JANUARI 2024

Van Israël heeft slechts een deel Jezus geaccepteerd, dat is de kwestie. Maar het koninkrijk was al wel nabij gekomen in de persoon van koning Jezus, en ook het algemeen en koninklijk priesterschap van alle gelovigen met als hogepriester Jezus. Israël bleef de kans krijgen om Jezus en zijn koninklijk priesterschap aan te nemen. Dus wat is het probleem????? Het overblijfsel van Israël heeft verkregen wat hen was beloofd, en dat niet door werken der wet, maar door genade uit het geloof. Daarom is Rom. 9-11 ook zo belangrijk om te bestuderen, trouwens heel de Romeinen-brief, naast de andere brieven van Paulus en Petrus, enz.

"Het beloofde land" en de "beloofde stad" zijn dingen die God verschaft volgens Heb. 11:8-16. Ze zijn van een geheel andere aard dan van het land waarin Abraham als vreemdeling rondzwierf en in tenten woonde, en ook veel meer dan het "beloofde land" en "de beloofde stad" in letterlijke zin. Als in Jesaja wordt er gesproken over een "nieuwe hemel en een nieuwe aarde", hetgeen in Op. 21:1-8 verder wordt uitgewerkt, vooral wat erven betreft vers 7, dan moeten we verder studeren dan slechts het ene tekstgedeelte. Daar komen we te wonen, en daarvan is het stukje land aan de Middellandse Zee, Israël een deel van, en niet het geheel van alles.

Wat de 1000 jaar betreft, genoemd in Op. 20:4 en 6, daar wordt zowel over tronen en degenen die daarop plaats namen, als over oordeel en opstanding gesproken. Niet over vrede en gewoon doorleven, noch over het bij de komst ten oordeel van Jezus het koninkrijk nog een keer, dus opnieuw, aanbieden, een tweede kans?. Vers 5 is een invoeging en staat ook niet in jou vertaling. De inhoud van die 2 verzen zeggen boekdelen. Bij oordeel gaat het niet meer over gewoon doorleven en nog zondigen. Dat wordt juist in het oordeel beschouwd, b.v. of men wel in het boek des levens staat.

Kennelijk zie je de oordeelsdag of de jongste of laatste dag over het hoofd hierbij, want op die dag worden zowel de rechtvaardigen alsook de onrechtvaardigen gehoord en beoordeeld. Ze staan allen voor de witte troon bij het oordeel, hoewel de rechtvaardigen het eerst opstaan.

Groet,
Elle

Dag Pucka,

Ja, ik geloof dat we in het nieuwe verbond zijn opgenomen sinds dat Jezus het nieuwe verbond op de gedenkwaardige avond vlak voor zijn lijden en sterven, instelde. Vanaf die tijd wordt de instelling van het nieuwe verbond en wat het nieuwe verbond aan inhoud heeft, dan ook gevierd en herdacht door het breken van het ongezuurde brood en de vrucht van de wijnstok, de daaruit verkregen wijn en het druivensap.

Jezus zegt dat gelovigen in hem dit tot zijn gedachtenis moeten doen totdat hij komt (1 Kor. 11:23-26).

O.a. in Jer. 31:31-33 wordt de aankondiging gedaan door Jeremia, waar staat:

31 Zie, de dagen komen, luidt het woord des Heren,

JANUARI 2024

dat Ik met het huis van Israël en het huis van Juda een nieuw verbond sluiten zal. 32 Niet zoals het verbond, dat Ik met hun vaders gesloten heb ten dage dat Ik hen bij de hand nam, om hen uit het land Egypte te leiden: mijn verbond, dat zij verbroken hebben, hoewel Ik heer over hen ben, luidt het woord des Heren.

33 Maar dit is het verbond, dat Ik met het huis van Israël sluiten zal na deze dagen, luidt het woord des Heren: Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn.

34 Dan zullen zij niet meer een ieder zijn naaste en een ieder zijn broeder leren: Kent de Here: want zij allen zullen Mij kennen, van de kleinste tot de grootste onder hen, luidt het woord des Heren, want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonde niet meer gedenken.

Het bovenstaande dikgedrukte is de simpele inhoud van dat nieuwe verbond. Dat nieuwe verbond wordt o.a. verder besproken in 2 Kor. 3 en in Hebr. 8 en 10. In deze hoofdstukken komt naar voren dat het nieuwe verbond een realiteit is en niet dat het pas bij de wederkomst van Jezus gesloten en van kracht wordt. Het is nl. zo dat in 2 Kor. 3 wordt gezegd dat God mensen bekwaam gemaakt heeft om dienaren te zijn van dat nieuwe verbond en in 2 Kor. 5:11-6:2 dat die dienaren 'gezanten van Christus' zijn die de mensen vragen zich met God te verzoenen door de boodschap van dat nieuwe verbond aan te nemen en erin te geloven, zodat men volgens 2 Kor. 5:17 een nieuwe schepping wordt, waarbij dan de zonden waarover in Jer. 31:31-34 wordt gesproken, worden vergeven door die verzoening met God en in en door geloof in het nieuwe verbond wordt verkregen.

Die vergeving van zonden is een realiteit in het hier en nu. Slechts het ontvangen van het eeuwige leven, het leven der eionen, wordt bij de wederkomst van Jezus gegeven. Het wachten is op de koning-hogepriester die, na voor het aangezicht van God verschenen te zijn en zijn bloed op het verzoendeksel van de ark des verbonds die in het allerheiligste in de hemel staat, heeft geplengd als koning-hogepriester, ons dat leven geeft (Markus 10:28-31). Maar onze zonden zijn al wel vergeven, want in Heb. 9:11-28 wordt dat gezegd. Het nieuwe verbond is dus in werking! Het wachten is alleen op het oordeel na het sterven. Dat oordeel, dat scheiding maken) is op het moment (vers 27) wanneer Jezus zonder zonde ten tweede male aanschouwd zal worden **door hen die hem verwachten.**

Voor degene die hem niet verwacht is er geen redding meer, daar de tijd van redding door geloof is gedurende het leven wat men voert (2 Kor. 6:1-10). Jezus gaat nl. niet nog een keer naar de hemel om nog een keer zijn bloed te storten op het verzoendeksel (Heb. 9:24-26).

Groetjes,
Elle

JANUARI 2024

Dag Pucka,

Aan beloften zit in het geval van de beloften van God en Jezus aan mensen een voorbehoud, anders gezegd, er zijn voorwaarden aan verbonden.

Die voorwaarden worden meestal opzij geschoven of vergeten wanneer ze niet naar de zin van de ontvangers van de beloften zijn, waardoor zij zichzelf blij maken met een dooie mus. We zien dat in het hele O.T. gebeuren. Zelfs Jezus moest geloofsvertrouwen bezitten naast alles overwinnen wat in de weg stond. Heb. 5:7-10. Jezus wordt in Heb. 12:2-6 nogmaals aangehaald als voorbeeld voor de gelovigen.

Naast anderen die in hoofdstuk 11 als geloofsgetuigen worden genoemd, zien we in Heb. 12:4 dat er tegen de Hebreeuwse christenen en naar mijn mening ook tegen ons gezegd wordt, dat we tot bloedens toe weerstand moeten bieden in onze worsteling tegen de zonde, en verder in het gedeelte dat er tuchtiging nodig is om een zoon van God te worden, te zijn, en te blijven.

Door de verdrukkingen die daarbij aanwezig zijn, en de volharding in het geloof en in het gehoorzaam zijn onder deze verdrukkingen, o.a. beschreven in Rom. 5:1-6 en 8:17, komt pas de erfenis de kinderen/zonen Gods toe. Ook Abraham kreeg het niet op een gouden bordje aangereikt. Er werd hem gezegd zijn zoon der belofte te offeren..... dus gehoorzaamheid, geloof en de werken van het geloof tonen.....

Dus achter de belofte aansjouwen alleen is niet voldoende, althans als ik goed begrijp wat de bijbel daarover verklaart. Het oog gericht houden op Jezus en op de prijs heeft een inhoud, nl. het geloof leven en beleven, er bij betrokken zijn, er mee bezig zijn en op de 1e plaats zetten, het "wandelen met God en met Jezus", net zoiets als met de voetstappen in het zand op het strand.

Abraham en de geloofskinderen van Abraham kregen en krijgen veel op hun bordje. Zelfs bij de uiteindelijke vervulling en de vervuller van de belofte aan Abraham, nl. Jezus, stond alles in het teken van geloof, gehoorzaamheid en verdrukking voordat hij naast God op Gods troon mocht aanschuiven.

Het woordje "overwinnen", naast "wie een oor heeft, die hore of luistere wat de geest tot de gemeenten zegt" wordt in elke boodschap aan de zeven gemeenten gebruikt, zie Op. 2:1 tot 3:22. Ze moesten de boodschappen "goed in hun oren knopen"! De navolging van Jezus is niet iets luchtigs en de gedachte er "de kantjes eraf te kunnen lopen" of te denken dat het niet zo'n vaart zal lopen en "we krijgen de vervulling van de beloften toch wel, dus waar maak jij je druk over....." gaat niet op. Jezus zei dat degene die hem wil volgen, eerst de kosten moet berekenen, naast het zijn kruis op zich nemen, nl. hetzelfde te kunnen, te willen en te durven ondergaan wat Jezus heeft ondergaan gedurende de tijd van zijn bediening van 3 1/2 jaar en de beker te drinken die Jezus moest drinken.....

Zo mijn gedachten.....

Groetjes,
Elle

JANUARI 2024

Je schreef: *"Maar de grote vraag is, of dit verbond het oude verbond heeft vervangen?"*

Of word er gesproken over een gloednieuw verbond?

Dus een verbond naast de oude verbonden?

Want één van die oude verbonden was gesloten met met Mozes en hield het onderhouden van de wetten in en zo blijft er nog het verbond met Abraham, en het verbond met David.

Mijn gedachten over jou vragen 😊.

In Ezech. 16:59-63 staat dat God wel met Israël het verbond wat gesloten is bij Sinaï zal gedenken, maar toch een eeuwig verbond zal oprichten met hen (gezien vanuit het moment dat dit gezegd wordt in Ezech. 16:59-63). Dat eeuwig verbond is m.i. het nieuwe verbond, daar het oude verbond door Jezus is vervuld door het ene offer van Jezus, wat meteen ook het nieuwe verbond inluidde in de 1e eeuw (zie b.v. 2 Kor. hoofdstuk 3).

Het Wetsverbond was een schaduw, en Jezus bracht de werkelijkheid (Heb. 10:1-10) en "de vergeving van zonden" en "het volk van God worden" door Jezus "aan te nemen" als de door God gegeven Heer en Christus, dus eigenlijk als de gezalfde Heer die door God was gestuurd om die vergeving van zonden te bewerken zoals die vergeving van zonden en het opnieuw volk van God worden in Jer. 31:31-34 ook staat, en waar Jezus ook de aandacht op vestigt in Lukas 22:14-20. De voorwaarde was en is en zal tot op de 2e komst van Jezus zijn: geloof hebben in het offer van Jezus en dat tonen door geloofswerken, zoals Jacobus daar over spreekt.

Met het oude verbond was het steeds maar weer opnieuw met offers van dieren, terwijl het nieuwe verbond door het eenmalige offer eens voor altijd klaar en in en van kracht werd zoals in Heb. hoofdstuk 8 t/m 10 wordt beredeneerd. Mede daarom werd ook het priesterschap en de tempeldienst afgeschaft, zichtbaar gemaakt door de verwoesting van Jeruzalem als stad van God en de tempel als plaats waar God aanbeden moest worden. Jezus zegt ook in Joh. 4 tegen de vrouw bij de bron dat het aanbidden op de berg en in Jeruzalem niet meer nodig is, want er moet in geest en waarheid aanbeden worden en niet meer door middel van rituelen en offers en priesters. De gelovigen zijn zelf koninklijke priesters gemaakt (Op. 1:5b-6).

In het NT wordt verklaard in 1 Pet. 2:4-10 dat er een geestelijke tempel wordt gebouwd met geestelijke en levende stenen en er worden geestelijke offers gebracht. Bij Jezus' opstanding werd de tempel van Jezus' lichaam opgericht (Joh. 2:13-22), min of meer een vervulling van Ezech. 40-48 met een nieuwe, de 3e tempel, met een geestelijk priesterschap (Exod. 19:5-6), een nieuw geestelijk land of natie, een geestelijke vervulling (o.a. Efeze 2:11-22). De eersten die koning-priester werden was het overblijfsel of het uitverkoren deel (de symbolische 7000 man) uit Israël wat in Rom. 11:4-7 en context wordt genoemd.

Het verbond met Abraham heeft als inhoud zowel het tijdelijke wetsverbond (Heb. 9:1-10, vooral vers 9-10, het tijdelijke), alsook het eeuwige nieuwe verbond en het eeuwige verbond met David (**de resultaten van de vervulling van deze twee verbonden zijn eeuwig en voor altijd**). Alle gelovigen van alle tijden, ook de geloofsgetuigen van Heb. 11 hebben daarin een plaats samen met Jezus.

JANUARI 2024

De gekweekte olijfboom van Rom. 11 is een symbool van het Abrahamitisch verbond. Iedere gelovige, besneden of onbesneden, werd en wordt en zal worden geplaatst op die gekweekte olijfboom, inclusief degenen van de wilde olijfboom (de heidenen) die tot geloof kwamen, komen en nog zullen komen. Zij zijn erfgenamen van de vervulling van de beloften aan Abraham, nl. de zaad en de landbelofte en het gezegend worden en zijn van mensen uit alle volken, natiën, stammen, tongen en talen (Gal. 3:26-29), anders gezegd de ontelbaren zoals de sterren des hemels en als de zandkorrels aan de zeeoever.

Zij worden in b.v. Op. 7, het hele hoofdstuk, besproken als zijnde het eindresultaat van Gods bemoeiingen met de mensheid, dus zowel de volheid van Israël in de 12 stammen, dus zowel uit het 10 stammenrijk Israël en uit het 2 stammenrijk Judea (de 144.000 als een bepaald symbolisch getal wat een onbepaald aantal aanduidt) plus die gelovigen die uit de overige volken komt, ook een volheid, en daarmee dus de ontelbare grote schare die uit de wat tijd betreft grote/lange verdrukking komt.

Die verdrukking begon bij Abel en eindigt als Jezus terug komt, zie ook Hand. 14:21-22, hier het koninkrijk wat in Mat. 25:34 wordt genoemd door Jezus en ook Mat. 5:3, 5, 10, dus het koninkrijk of koningschap wat God vanuit de hemel geeft aan de rechtvaardigen, de schapen, hetzelfde "hemelse vaderland", anders genoemd "de stad met fundamenten" waar Abraham naar uitzag volgens Heb. 11:8-16. Een geestelijke uitdrukking daarvan is er nu al, nl. het koninkrijk van de Zoon van Gods liefde" (Kol. 1:13-14; Mat. 13:36-43), anders gezegd de gezalfde gemeente van God en Jezus Christus, anders gezegd het lichaam van Christus of het huis van God (Heb. 3:1-6).

Mijn gedachten...

Groetjes,
Elle

Heb. 10:1 zegt, volgens de HSV (Herziene Staten Vertaling) :

Vers 1 Want de wet, die [slechts] een schaduw heeft van de toekomstige [heils]goederen [en] niet het wezen van de dingen zelf, kan nooit met dezelfde offers, die zij jaar in jaar uit ononderbroken brengen, hen die naderen tot volmaaktheid brengen.

In het verband met hoofdstuk 9 en 10 gaat het niet over bijkomstigheden maar over het voornaamste, nl. de vergeving van zonden en het resultaat daarvan. Kort gezegd moest er wel een nieuw verbond komen omdat de offers van dieren dus nooit hetzelfde resultaat konden brengen als het offer van Christus, zijn lichaam en zijn bloed, een volmaakt offer wat overeen komt met wat er verloren was door de ontrouw van Adam. Slechts een 2e Adam kon dat verlorene opheffen en het volmaakte terugbrengen door getrouwheid tot in de dood.

Hoofdstuk 8 van Hebreeën maakt dat ook duidelijk o.a. in vers 6-7 dat het nieuwe verbond een beter verbond is waarvan de rechtskracht op betere beloften berust. Het Wetsverbond was niet onberispelijk, anders zou er geen plaats worden gezocht voor een tweede. Het eerste verbond kon dus niet doen wat het tweede wel kon. De offers werden buiten werking gesteld door het volmaakte offer (Heb. 10 helemaal met de tegenstelling

JANUARI 2024

tussen de offers volgens de Wet en het offer van Jezus en zijn lichaam van vlees en bloed).

Daarom snap ik ook niet dat er bepaalde groeperingen en leraren zijn die zeggen dat het nieuwe verbond nog gesloten moet worden. Is het dan nog niet gesloten en niet in werking? Wordt het dan nog niet aangeboden? Als dat zo zou zijn dan moet Jezus nog een tweede maal zijn offer aanbieden in de hemel en is zijn eerste aanbidding een schertsvertoning geweest.

Het NT zegt juist dat de verzoening tussen de eerste komst en de tweede komst van Christus gepredikt moet worden zodat Jezus bij zijn terugkomst deze verzoening en de gevolgen daarvan kan uitdelen door degenen die geloven in zijn offer de goddelijke natuur te geven met onsterfelijkheid en onvergankelijkheid. Dat wordt niet nog een keer opnieuw eerst weer aangeboden en dat het na verloop van een tijdperk dan voor het eerst werkelijkheid wordt..... Er komt geen andere Messias meer en geen ander offer van een andere Messias.

Maar ook de bijkomstigheden die zelfs tegenwoordig nog belangrijk zijn voor de Joden, genoemd in Kol. 2:16-17, zijn een schaduw en niet de werkelijkheid. Christus heeft met hetgeen hij heeft gedaan en gezegd, b.v. tegen de vrouw bij de bron, dat de tijd gekomen was dat de Samaritanen niet langer op hun berg in hun heiligdom, noch de Joden in hun stad en hun heiligdom moesten aanbidden, maar in geest en in waarheid of echtheid en niet meer door rituelen, zoals in Joh. 4:19-26 NBG-1951 ook staat:

"19De vrouw zeide tot Hem: Here, ik zie, dat Gij een profeet zijt. 20Onze vaders hebben op deze berg aanbeden en gijlieden zegt, dat te Jeruzalem de plaats is, waar men moet aanbidden. 21Jezus zeide tot haar: Geloof Mij, vrouw, de ure komt, dat gij noch op deze berg, noch te Jeruzalem de Vader zult aanbidden. 22Gij aanbidt, wat gij niet weet; wij aanbidden, wat wij weten, want het heil is uit de Joden; **23maar de ure komt en is nu, dat de waarachtige aanbidders de Vader aanbidden zullen in geest en in waarheid; want de Vader zoekt zulke aanbidders; 24God is geest en wie Hem aanbidden, moeten aanbidden in geest en in waarheid.** 25De vrouw zeide tot Hem: Ik weet, dat de Messias komt, die Christus genoemd wordt; wanneer die komt, zal Hij ons alles verkondigen. 26Jezus zeide tot haar: Ik, die met u spreek, ben het".

Het commentaar van de Studiebijbel van Centrum voor Bijbelonderzoek zegt:

"In hfst. 10 ligt de nadruk op de verhevenheid van het éénmalige offer van Christus boven de veelvuldige offers die volgens de wet werden gebracht. Daarmee wordt de lijn van hfst. 9 (de vergelijking van het bloed van Christus met het bloed der offerdieren) voortgezet en versterkt. In dit vers komt de onmacht van de wet op dezelfde manier aan de orde als de onmacht van het Levitisch priesterschap in Heb.7:11; zij is niet in staat om de mens 'te volmaken', d.w.z. werkelijke vergeving van zonden te geven en de toegang tot God de Vader te herstellen. De reden hiervoor is dat 'de wet' slechts 'een schaduw heeft van de toekomstige goede dingen' (vgl. Heb.8:5, zie Kol.2:17). Dit onvermogen wordt vervolgens aangetoond door de noodzaak de offers voortdurend te herhalen (vs.2,3,4,11).

De toekomstige goede dingen (vgl. Heb.9:11; 2:5 de toekomstige wereld; Heb.6:5 de toekomstige eeuw) is een omschrijving van de wereldorde zoals die zal zijn onder de heerschappij van Christus; deze omvat vanzelfsprekend ook het heil (Heb.9:28), de heerlijkheid voor de gelovigen. De wet laat in de symbolen van de eredienst 'een

JANUARI 2024

*schaduw' (Heb.9:9, **zinnebeeld voor de tegenwoordige tijd** [maar niet de tijd tussen 1e en 2e komst alsof het wetsverbond ook nu nog van kracht is]) van deze toekomst zien en **niet 'het beeld van de dingen zelf'**. eikoon betekent hier niet afbeelding, maar 'gestalte', 'vorm'. De wet geeft de mens dus geen nauwkeurig beeld van de hemelse werkelijkheid, al is haar eredienst daar wel van afgeleid".*

Sorry voor weer een lang stuk 62 😞.

Groet,
Elle

Er is tijd nodig om het nieuwe verbond bekend te maken en aan te bieden aan de gehele mensenwereld door en aan zowel Israëlieten als ook niet-Israëlieten. Daar komt ooit een eind aan, volgens het NT wanneer Jezus terug komt (Efeze 2:11-22; 1 Kor. 10:14-22; 11:23-26).

Wanneer de terugkomst is gerealiseerd, gaat de volgende fase in werking. Daarbij worden de gevolgen van het aanvaarden van de Messias en alles wat hij is en heeft gedaan voor de mensheid, verwerkt.

Tussen de 1e en de 2e komst heeft het aanvaarden van het evangelie met de inhoud ervan, tot gevolg dat men rechtvaardig verklaard wordt en tot een nieuwe schepping wordt verklaard. De realisatie daarvan komt bij Jezus' terugkomst.

Wat de verwoesting in 70 GT betreft, dat was de vervulling van alles wat in het OT staat over de voorwaarden van het verbond op Sinai (Lukas 21:20-24).

De rechtvaardigen konden er uit wegvlugten. De rest die het niet geloofde wat Jezus als profeet naast Johannes de Doper hadden voorgezegd, moest de gevolgen van hun ongeloof ondergaan. Zij waren niet onder het nieuwe verbond geplaatst, noch waren zij geloofskinderen van Abraham (Rom. 4 en 9-11; 2 Kor. 3).

Johannes de Doper wordt door Jezus "Elia" genoemd, die volgens Maleachi 4:5 zou komen voordat de grote dag des Heren zou komen (Mat. 11:13-15; 17:10-13; Markus 9:11-13; Lukas 1:17). In Joh. 1:21 is het Johannes de Doper nog niet duidelijk dat hij Elia was. Dat maakte Jezus kennelijk later duidelijk, zoals uit de andere Schriftplaatsen blijkt naar mijn mening.

Wat shabbatvieren betreft, dat is voor iedereen vrij, maar men moet daar geen reddingswaarde aan koppelen, noch aan de besnijdenis, daar Paulus juist daarvoor naar Jeruzalem ging om dat duidelijk te maken zoals dat in Hand. 15 ook naar voren komt met de bijeenkomst met de apostelen en oudere mannen.

Paulus verklaart dat besnijdenis noch onbesnedenheid iets is, maar of men een nieuwe schepping is (2 Kor. 5:17 + context, en Gal. 6:15 en context).

Wat het deelnemen aan het avondmaal betreft, daar is m.i. slechts de voorwaarde voor dat men gelooft in het feit dat Jezus Christus het offer is waardoor het Nieuwe verbond van kracht werd, met daarbij het besef dat men door in Christus overgezet of gedoopt te

JANUARI 2024

zijn, in zijn dood gedoopt is door het symbool van de waterdoop waardoor men tevens mede-erfgenaam wordt van de vervulling van de beloften aan Jezus de zoon van Abraham (Rom. 6:1-14 en Gal. 3:26-4:1-7; 4:21-5:1; Rom. heel hoofdstuk 8).

Groet,
Elle

Ja, kleintjes kijkt men over het hoofd 😊.

Voor wat het Nieuwe verbond betreft voor zowel het huis van Juda als voor het huis van Israël (Jer. 31:31-37), het is niet en masse in werking getreden. Daar moest aan gewerkt worden door degenen die Jezus daartoe aanstelde. Dat blijkt ook uit wat in Mat. 28:18-20 en Hand. 1:8 waar de apostelen, degenen die uitgezonden werden door Jezus, werd gezegd om zowel naar Jeruzalem als naar Judea en Samaria en tot de uiteinden der aarde te gaan. En ook Paulus die door Jezus werd uitgezonden, werd gezegd om zowel dit volk alsook tot de heidenen te gaan. Paulus heeft het ook steeds over het evangelie dat eerst voor de Jood en ook voor de Griek is en dat er redding was voor hen op grond van geloof in Jezus als zijnde de beloofde Messias en Heer die in het OT was voorzegd (Rom. 1:16-17).

In het hele OT zijn er veel profetieën over het herstel van Israël, maar dat dit is op grond van berouw van zonden en omkering en ook de besnijdenis van het hart die daarvan het gevolg zou zijn. Het waren dus steeds beloften met voorwaarden. Ze mochten niet doorgaan in hun ontrouw aan God als hun echtgenoot en partner in het verbond. Ze joegen het wel na, zegt Paulus in Rom. 9:30-10:3, "maar zonder verstand" NBG-1951, eigenlijk heel hoofdstuk 9-11 gezien in het verband van heel de Romeinen-brief waar, als je het aandachtig leest en bestudeert, blijkt dat ook de heidenen niets beter waren dan de Israëlieten.

De Israëlieten hebben gedurende hun leven de kans zich te bekeren, net als de heidenen. Er moet echter wel door de Joodse en heidense gelovigen in Christus daarover gepredikt worden. En dat wordt b.v. in Rom. 10 ook besproken. Trouwens Petrus maakt in Hand. 2:14-40 duidelijk dat het aanvaarden van Jezus als de door God geven en aangestelde Heer en Messias nodig is, een voorwaarde is, samen met de doop in Hem, om de beloften te ontvangen, ook die van het Nieuwe verbond (Hand. 2:). Zoals van het volk Israël bij de reis allen onder de wolk, allen door de zee heengingen, zich allen in Mozes lieten dopen in de wolk en in de zee, allen hetzelfde geestelijke voedsel aten en allen dezelfde geestelijke drank dronken (1 Kor. 10:1-11).

In Rom. 11:1-9 wordt ook gezegd dat er toentertijd al een overblijfsel was, de "7000" die uit genade verkozen werden nadat zij geloof hadden getoond in Jezus. Israël was ten dele verworpen op grond van ongeloof, maar kon weer, net als dat overblijfsel, wederom aangenomen worden door God, en teruggeënt worden op de gekweekte olijf, een beeld van het Abrahamitisch verbond waar ze niet en nooit door afstamming doch slechts door rechtvaardig te leven en door besnijdenis, toen Jezus kwam door het geloof van Jezus deel van konden worden (Gal. 3:26-4:7). Dus en masse zal het waarschijnlijk nooit worden, al zou dat wel heel blijmakend zijn. Eerder zal het een persoonlijke stap zijn, die

JANUARI 2024

je ook wel leest van Israëliërs die voor het eerst het NT lezen, of Jes. 52:13-53:12 over de lijdende knecht.

Wat Jeruzalem betreft, dat het nooit meer verwoest zou worden, wat twee keer gebeurd is dacht ik, inderdaad zal nooit meer verwoest worden omdat het niet meer de stad is van de grote koning. Het Jeruzalem waar het om gaat is het nieuwe, door God gegeven Jeruzalem wat Abraham verwachtte uit Heb. 11:8-16 en ook het nieuwe vaderland wat daar ook wordt genoemd, waarvan God de ontwerper en de bouwer van is. Het gaat niet meer om het vleselijke Israël en een stad van stenen met een stenen tempel. De moederstad van de gelovigen in de Messias en Heer Jezus komt van boven als de bruid van de 2e Adam, de zoon van Abraham, de zoon van David en de zoon van God. Eva kwam uit Adam, maar de ware gelovigen moeten in Christus worden gebracht. Ze moeten Jezus aanvaarden als hun Redder, door God gegeven, om te delen in de zegen die de 2e Adam van God ontvangt. Ze zijn mede-erfgenaar met Jezus, en van God en ontvangen een nieuwe schepping, net als dat ze zelf ook een nieuwe schepping zijn als ze "in Christus" zijn en verzoend zijn (2 Kor. 5:17 en context; Rom. 8:15-30).

Een voorwaarde in verband met het nieuwe verbond tegenover het oude wordt in Ezech. 16 genoemd waar het nog gaat over dat ze het oude verbond hebben verbroken waarover ze door Ezechiël in boodschappen aangesproken worden en waarom ze naar Babylon worden verbannen. Als je het hele boek leest dan wordt je veel duidelijk. En zelfs na hun terugkomst uit Babylon is het zelden goed gegaan. In Ezech. 16:59-63 wordt over verzoening gesproken nadat ze terug keren uit Babylon, en moesten ze zich schamen en hun mond niet meer open doen wanneer God hun zou verzoenen.

Met het Nieuwe verbond wat God met hun zou sluiten zouden ze niet door het oude verbond verzoend worden, maar God zou er aan denken dat hij hun ooit uit Egypte had gehaald en het verbond op Sinaï met hen sloot. En God sloot een Nieuw en eeuwig verbond met hen door Jezus en met Jezus als middelaar en als offer. Het offer voor dat Nieuwe verbond zou hijzelf verschaffen, nl. door Jezus te geven als offer.

De voorwaarde voor het ontvangen van de zegeningen van het Nieuwe verbond is zoals al gezegd, Jezus aanvaarden als hun door God gegeven verlosser waardoor ze voor eeuwig van hun zonden verlost zouden zijn en voor eeuwig Gods volk zouden zijn in een nieuwe toestand van volmaakt bestaan met eeuwig en onsterfelijk leven in onvergankelijkheid en niet meer verwelken, met een door God ontworpen stad en een van de hemel afkomstig vaderland met hemelse en goddelijke kenmerken, beschreven in Op. 21 en 22. Er worden door de koningen der aarde heerlijkheden binnen gebracht en de volken zullen bij haar licht wandelen.

Dit is dan ook wat Abraham beloofd is, een zaad (Jezus en degenen van alle tijden die in Jezus zijn) en een land (een nieuwe schepping, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde), een grote schare **uit** alle volken, stammen, tongen en talen, wat ook in Op. 7 naar voren komt, mensen uit de 12 stammen samen met die niet te tellen zijnde grote schare mensen die in hun leven verdrukking hebben meegemaakt, die roepen dat ze redding hebben te danken aan God die op de troon zit en aan het Lam, Jezus. In Adam was er geen verschil in mensen waar ze geboren waren of waar ze vandaan kwamen, en in Christus ook niet.

Ja, de christenen zouden het volk Israël tot jaloersheid moeten brengen, maar dat is door de afvalligheid van diezelfde christenen, net als de afvalligheid van het 12 stammenvolk Israël tegenover de overige volken waarvoor zij als Licht zouden moeten zijn, nog ver

JANUARI 2024

verwijderd van wat God en Jezus hen hadden en hebben opgedragen en van hen hebben verwacht, en daarvan zal men de gevolgen in het eindoordeel moeten dragen denk ik. Moge God ons allen genadig zijn.....

Inderdaad, de besnijdenis van het hart geldt voor allen als noodzaak en was onder het oude verbond al een voorwaarde.

Ook in 2 Kor. 3 komt iets naar voren over de voorwaarden om in het Nieuwe verbond te kunnen worden opgenomen, nl. dat de bedekking pas wordt weggenomen in Christus, dus de herkenning en de erkenning van de door God gegeven verlosser. Schelden en afzeiken bevordert dat niet, maar wel als men zowel Christus predikt als laat zien dat de geest van God in de verkondigende persoon leeft en dat door de vrucht van de geest te laten zien (Gal. 5:16-26).

Zo mijn gedachten/antwoorden over je bericht 😊.

Groet,
Elle

Het heeft even op zich laten wachten, maar hier mijn gedachten over wat je naar mij hebt geschreven.

In Jer. 31 gaat het over het terugbrengen van het 2 stammenrijk Juda uit "het noorden" naar het land waaruit ze weggevoerd waren, en een te herbouwen stad en tempel. Zij mochten Jeruzalem en de tempel herbouwen. Dat "noorden" is Babylon waarheen zij voor straf in ballingschap werden gevoerd door God. God deed dat door de koning van Babylon, nl. Nebucadnezar. **Inderdaad is het daar dus nog sprake van een fysiek Jeruzalem.**

God zou volgens Jer. 31 ook een nieuw verbond sluiten, niet alleen met het huis van Juda (het 2 stammenrijk) maar ook met het 10-stammenrijk Israël wat door de Assyriërs was weggevoerd en verstrooid over de heidense volken. Maar dat verbond met hen sluiten zou niet zijn op het tijdstip van de terugkomst in het verwoeste land en de verwoeste stad! Het zou in de toekomst, niet een voor ons nog toekomst, zoals men het wel graag wil zien en dat het volk bij de WEDERKOMST nogmaals het koninkrijk krijgt aangeboden. Bij de 1e KOMST van de Messias, en dat was gezien vanuit Jer. 31 nog toekomst, zou het nieuwe verbond worden gesloten.

Eerst zou nog Elia (Johannes de Doper) als voorloper komen om de toch weer opnieuw in de fout gegaan zijnde 2 stammen + plus nog de achtergebleven leden van het 10 stammenrijk op te roepen zich te bekeren en een volk gereed maken voor degene die vlak na Johannes de Doper kwam als de Messias. Die Messias was door God naar de VERLOREN stammen van het 1e eeuwse volk gezonden (Mat. 15:24). Heel Maleachi gaat over een oproep tot bekering en het bericht dat de boodschapper van het verbond zou komen, trouwens dat staat in heel het OT.

Dat staat allemaal in Maleachi, en vanaf hoofdstuk 3 gaat het over 1) Johannes de Doper, 2) Jezus de boodschapper van het nieuwe verbond en van 3) de grote dag waarbij er een

JANUARI 2024

dag van scheiding zou zijn op grond van de boodschap van Johannes de Doper en van de profeet en boodschapper van het nieuwe verbond, nl. Jezus. Daardoor heeft Jeruzalem geen functie meer om te aanbidden, zegt Jezus. Het moet in geest en in waarheid, want zulke mensen zoekt God volgens Jezus tegen de vrouw bij de bron.

Door het nieuwe verbond zou het oude verbond met haar bepalingen vervuld worden door het werk van Jezus. Het einddoel van de wet was Jezus die alles zou veranderen (Rom. 10:4-5). En daar zie je dan ook de voorwaarden, die steeds genoemd worden, nl. dat men 1) niet door werken der wet gerechtvaardigd kan worden, maar 2) door de wet van het geloof van Jezus en het geloven IN Jezus (Gal. 3:1-4:7), want hij zou zowel de middelaar zijn van een nieuw verbond in de plaats van Mozes, hij zou het offer zijn van het nieuwe verbond, alsook zou de doop in Mozes (1 Kor. 10:1-22) een doop in Christus worden, en men moest dus ook in Christus gedoopt en overgeplaatst worden en willen worden. Het in het hart schrijven gebeurt door de geest, waardoor men zonen wordt, anders gezegd Gods volk, en met vergeven zonden op grond van het geloof in Jezus offer als eindresultaat, dus zeker wel voorwaarden.

Het originele plan, de redding der mensheid, werd niet veranderd, maar gaat in fazen tot aan de voleinding der dagen. De dagen daaraan vooraf gaand worden door God gebruikt om niet alleen de stammen Israëls, maar de gehele wereld te bereiken. Het zaad van de vrouw, het zaad van Abraham, het zaad of de zoon van David hebben allemaal tot doel om terug te gaan naar zoals het begon. Israël was en is daar nog steeds een onderdeel van, nl. het gedeelte wat Jezus aanneemt (Joh. 1:11-13). En daar zie je dat het niet gaat om de natuurlijke afstamming (Rom. 9:6-8), maar dat men uit God geboren moet zijn, de geestelijk afstamming, het geestelijke zoon en kind van Abraham te zijn door het geloof (Rom. 4).

En een ieder die wil, die kome, en neemt het water des levens om niet, gratis dus. Men wordt niet gedwongen, men wordt uitgenodigd om het leven te kiezen, net als in de tijd dat men het beloofde land binnen zou trekken (Jozua 24:15-15). Nu kan men kiezen voor de Zoon en de woordvoerder van diezelfde God, de profeet die tevens koning-hogepriester en middelaar en offer is, want in Jezus en in zijn werk op het kruis wordt de kracht en de wijsheid van God getoond en tot uitdrukking gebracht.

Iedereen moet zich bekeren als hij gered wil worden en zich vernederen onder de hand van de Ene en zijn Zoon in de tijd van leven die men heeft, een tweede kans is er na de dood niet en is er ook nooit geweest voor zover ik het begrijp, doch slechts het oordeel, en dat oordeel komt pas NADAT er genoeg tijd in gestoken is om te waarschuwen (Heb. 9:27 en context). Men moet de slip van een Joodse man vast pakken (Zach. 8:23). Redding is uit de Joden, zegt Jezus tegen de vrouw bij de put (Joh. 4:22). Net als de heidenen moeten ook de Joden zich tot Christus bekeren en de slip van die Joodse man vastgrijpen. Het staat immers in de geschriften van de Joodse profeten.

Groet,
Elle

Ik heb 62 opnieuw geschreven en wat dingen uitgelegd met tevens de voorwaarden die er wel degelijk zijn om gered te kunnen worden, denk maar aan Joh. 3:16, waar geloof

JANUARI 2024

de voorwaarde is, naast vele andere tekstgedeelten in zowel OT als NT. De gerechtigheid die God geeft aan mensen komt door het geloof stellen in degene die door God daartoe gezonden is, Jezus de Messias die tot Heer is gemaakt (Hand. 2:37 en context).

De heilige geest schrijft in ons hart alles wat nodig is en blijft om volk van God te zijn en te blijven.

Dat je mijn gedachten beschrijft alsof die gedachten van mij God tot een sulletje en minkukel met een faaljob maken, is voor jou rekening. Misschien is 1 Kor. 2:6-16 een tekstgedeelte om nog eens te overdenken..... Ik heb dat ook gedaan.....

Groet,
Elle

Dank voor je reactie. Ik geloof echt niet in vervanging, iets wat ik in al mijn schrijven gepoogd heb duidelijk te maken.

God voegt aan Israël toe, zoals ook in de vergelijking van de olijfboom waar takken worden verwijderd die teruggeënt kunnen worden, maar waarop ook takken van de wilde olijfboom worden geënt, wordt verklaard, naast in de opbouw van de vervallen hut van David waar mensen uit de heidenen worden bijgevoegd en van de schapen uit Israëls kooi waar nog andere schapen bijkomen en het één kudde en één herder wordt, niet te vergeten dat 10 mannen de slip van een Joodse man vastgrijpen, ook een mooie vergelijking van toevoeging i.p.v. gescheiden door een aion/tijdsperiode en iedere groep wat anders.

En dat verzamelen van mensen overal vandaan en het in het boek des levens van het Lam opschrijven is al vanaf de grondlegging der mensenwereld gaande, totdat eenmaal de oordeelsdag aanbreekt en gekeken wordt wie er wel en wie er niet in staan.....

Dit resulteert in de vervulling van de beloften aan Abraham in het verbond tussen God en Abraham, en het verbond met David en in het nieuwe verbond, nl. mensen uit alle volken worden gezegend door de Zoon van Abraham en vormen een zo grote schare dat ze niet meer voor een mens te tellen zijn, zoveel als zand op het strand en sterren aan de hemel.....

Inderdaad, Yahweh doet wat hij belooft. Maar het begrip van het hele plaatje laat te wensen over.

Maar zoals al vaker gezegd, we komen in bepaalde zaken niet verder. Dat is jammer. Let's agree to disagree. Tot een volgende keer maar weer....

Niet dat ik niet verder zou willen praten, of ook jij denk ik, maar het zijn steeds weer slechts herhalingen van zetten. Kennelijk is het een moeilijk onderwerp. Ooit zal het ons duidelijk worden.

Groet,
Elle

JANUARI 2024

Inderdaad, de vergeving van onze zonden kan slechts werkelijkheid zijn als het nieuwe verbond reeds sinds de avond dat Jezus het voorzei en door zijn kruisdood en opstanding in kracht is doordat het toen ook gesloten is, eerst met de Israëlieten die Jezus hadden aangenomen, en ook de heidenen daarna. Zonder het aanvaarden van wat Jezus heeft volvoerd op het kruis kon en kan men geen vergeving van zonden ontvangen en kinderen Gods worden en zijn (Joh. 1:11-13).

Groetjes,
Elle

Vier jij dan geen avondmaal meer?

Geloof je opnieuw in een twee klassen- en een twee bestemmingen-leer?

Groet,
Elle

Zoals ik al ergens schreef: "De "waarheden" die men meent te ontwaren in de Schrift, zijn geregeld de optelsom van eigen gedachten.....".

En die verworven "waarheden" zijn geregeld moeilijk weer te ontcrachten. We hebben dat bij de JG ervaren met onze oogkleppen voor en bij het doorslikken van de hapklare brokken van het voorgekookte voedsel door het "Besturende Lichaam", de zogenoemde en zelf gegeven benaming "getrouwe en beleidvolle slaaf of beheerder".....

Groet,
Elle
